

Nový zákon.

Dávám vám nový zákon! Nový zákon, který v sobě nese všechno staré, z něž nyní musí vyjít výstavba nového člověka, aby také jeho **díla** byla nová, jak je zaslíbeno.

Vychází z přikázání, které jsem vám již dal, které si všichni stoupenci Grálu musí učinit základem putování stvořením, aby také na zemi zůstali prosti karmy a nenavazovali vlákna, která je zdržují a ducha poutají do hrubé hmotnosti.

Řekl jsem vám: „Smíte na své přání proputovat stvoření, abyste se stali sebevědomými, avšak nesmíte při tom způsobit jiným žádné utrpení, abyste si splnili **vlastní** žádost.“

Není ničeho ve stvoření, čeho byste nesměli požívat ve smyslu, v jakém vám to stvoření dává, to znamená ke stejnému účelu, k jakému je to vyvinuto. Avšak vy neznáte vlastní účel tak mnohých věcí a děláte chybu mnohým přeháněním, které musí přinést škodu místo užitku. Tím vaše chtění ochutnávat, učit se poznávat a požívat narůstá až ke **sklonům**, které vás nakonec udržují v obručích, rychle zotročují svobodné chtění, takže se sami stáváte **otroky** místo pány!

Nenechte se nikdy ujařmit v požívání, nýbrž berte jen to, co je v pozemském životě nutné k udržování svěřeným vám statkům a jejich rozvoji. Přemírou bráníte každému vývoji, lhostejno, zda se při tom jedná o tělo nebo o duši. Přemírou brzdíte stejně jako se zanedbáváním nebo nedostatkem. Narušujete veliký, Bohem chtěný vývoj! Všechno, co chcete v

nejlepším chtění vůči těmto chybám namítnout, abyste je vyrovnali a napravili, je jen záplatováním, jakousi opravou místa, které působí nehezky a nikdy nemůže vypadat tak jako jednolitě, neopravované dílo.

Proto se také nemá práce povoláných ve službě Svatého Grálu zabývat spravováním starých dosavadních chyb tohoto lidstva, nýbrž celé jejich konání a myšlení se musí v cítění řídit **na to**, od základu zcela **nově stavět!**

Nechte staré klidně se zřítit, protože podle Boží vůle nemá být nic starého zlepšováno a měněno, nýbrž všechno musí **nově povstat!**

Ve splnění zaslíbení: „Všechno se má stát novým!“ nespočívá smysl přeměny forem, nýbrž **nové** zformování **po** zhroucení všeho toho, co lidský duch pokřivil a otrávil. A protože není ničeho, čeho by se člověk ve své domýšlivosti ještě nedotkl a co by neotrávil, tak se musí zřítit **všechno**, aby to **pak** opět nově vzniklo, avšak ne v lidském chtění jako doposud, nýbrž v Boží vůli, která nebyla ještě nikdy pochopena lidskými dušemi nahnílenými z vlastního chtění.

Lidstvem je **dotčeno** všechno, co Boží vůle vytvořila, avšak **nepoznáno**, jak to bylo úkolem pro každého lidského ducha. Přeceňujíc samo sebe **ohmatalo** vše, považujíc se za mistra, a tím veškerou čistotu jen znehodnotilo a pošpinilo.

Co vůbec člověk ví o pojmu čistoty! Co rouhavě a malicherně již učinil z nekonečné vznešenosti opravdové čistoty! Zkalil tento pojem, zfalšoval, strhl jej k sobě dolů do svých nížin špinavých žádostí, ve kterých již více nezná cítění svého ducha a

pohybuje se jen v úzkých hranicích pocitů, které plodí jeho rozum ve zpětném působení vlastního myšlení. A přece i pocit má být v budoucnu opět čistý!

Pocit je vůči citu tím, čím má být rozum vůči duchu: **nástrojem** k činnosti v hrubohmotném bytí! Avšak dnes je pocit snížen a stržen k nástroji rozumu, a tím zneuctěn. Když byl dědičným hříchem nadvlády rozumu již spoután a potlačen duch, který projevuje cítění jako výraz svého působení, tak musel současně samočinně také hrubší, rozumem vyvolaný pocit triumfovat nad čistotou duchovního cítění, utlačit je a odříznout od možnosti léčivého působení ve stvoření.

Tato jedna chyba přinášela s sebou samozřejmě jako přirozený následek chyby další. Tak došlo k tomu, že lidé v tom dnes obdrželi olovo místo zlata, aniž by to věděli, a cení si toto olovo jako zlato, zatímco již vůbec neznají čisté cítění.

Avšak jako má být duch spojen s rozumem ve správném rozdělení, aby duch vládl a vedl a rozum jako nástroj mu sloužil upravováním cesty, tedy vytvářením možností k uskutečnění duchovního chtění ve hmotnosti, tak má současně působit také cítění vedoucím a oživujícím způsobem, zatímco pocit následuje vedení má zprostředkovávat činnost do hrubohmotného. Pak konečně také pocit velmi brzy a rychle přijme ušlechtilou formu a žalostnému zhroucení mravních pojmů, které mohlo povstat jen vlivem nadvlády rozumu dnešní doby, dá ve svém vysokém vzletu rychle zmizet!

Je-li činnost pocitu vedena z cítění, tak je ve všem myšlení a konání jen krása, vyrovnanost a zušlechťení. Nikdy žádostivost, nýbrž jen posvěcené chtění dávat: To má být vzato k srdci ve

všem, také v lásce a manželství.

Vy krátkozrací a omezení jste často považovali za čisté lidi, kteří ve skutečnosti podle zákona ve stvoření patří mezi nejzavrženější ve stvoření. Jsou tak mnohé činy, které ve své omezenosti beze všeho považujete za nečisté, a které však čistě září, zatímco tak mnohé, co považujete za čisté, je nečisté.

Čistota citění pozvedá tak mnohé konání do pro vás zcela netušené výše, kterou zde ještě s posměchem a výsměchem chcete špinit. Proto především konečně osvobodte své **cítění** ke správnému posuzování a odvažování dobra a zla; neboť jinak musíte zbloudit!

Nemyslete si také, že jste to či ono v sobě „přemohli“, pokud jste se **neocitli v nebezpečí** a nestáli před možností poddat se slabostem v jistotě, že se to nikdo nedozví! Ani útěk do samoty nepřináší nikomu skutečný užitek a je to pouze důkaz, že se takový člověk cítí k boji příliš slabý nebo je unavený, snad se také bojí sám před sebou, aby se odevzdán příležitosti nezřítíl.

Být silným je jiné, **projevuje** se jinak. Silný jde svou cestou uprostřed jakýchkoliv nebezpečí, neochvějně a odhodlaně. Nelze ho porazit, sám se neodchýlí, neboť on zná a vidí svůj vysoký cíl, jehož dosažení je pro něj cennější než všechno ostatní, co se mu chce nabídnout.

Nový bude nyní člověk ve všem, nový a **v sobě** silný!

K tomuto novému tvoření dávám vám své přikázání; neboť chci na zemi na vás postavit novou říši!

„Nepůsobte bližním již žádné utrpení, abyste tím splnili

vlastní žádost! “

Co všechno v tom spočívá, jste ještě nepochopili. Je to nejlepší opora pro člověka putujícího částmi stvoření až k ráji!

K tomu dávám vám ještě radu:

„Ošetřujte **správně** statky vám na zemi svěřené, k nimž patří i pozemské tělo. Nenechte požitek nikdy se stát sklonem, pak zůstanete oproštěni pout, která vás zdržují.“

Pro každého vážně se snažícího má být jeho podmínkou na zemi to, že oslovení „ty“ musí zůstat oboustranně přísně posvátné! Smí se použít nebo být nabízeno jen ve zcela **mimořádných** případech. V jemnohmotném světě, takzvaném „onom světě“ je tomu jinak. Tam jsou **ostře** vytyčeny hranice duchovní zralosti a nemohou být jen tak beze všeho překročeny. **Tam** žijí skutečně stejné druhy společně podle zákonů stvoření **a jedině stejný druh opravňuje k onomu „ty“**.

V hrubohmotnosti musí být však tyto hranice teprve vytyčeny. Zde umožňuje hrubohmotné pozemské tělo těsné spolubytí duchů **všech** stupňů zralosti, což se v jiné úrovni nikde znovu nevyskytuje.

Proto pro budoucnost stanovte hranici, jejíž nutnost, jejíž velikou hodnotu ovšem nemůžete zcela pochopit.

Poukázal jsem již jednou ve svém Poselství na to v přednášce „Přátelský polibek“. K tomu patří zvyk **roznášejíci jed** říkat si vzájemně „ty“, a tím rušit a přestupovat jednu z nejnutnějších hranic v hrubohmotnosti. Hranici, která vám poskytuje oporu, kterou nejste schopni ocenit.

Tak se musí stát každému ke Světlu usilujícímu **přikázáním**, aby šetrně zacházel s tím, nabízet svému bližnímu důvěrné „ty“. Nejlépe se toho zcela vyvarovat!

Odmítněte to, když vám to bude nabízené, vyjma případu, kde platí vážné spojení pro pozemský život, tedy manželství! **Po letech** poznáte, jaká hodnota v přikázání spočívá. Jímá mne hrůza, když o tom slyším, neboť znám zkázu, která spočívá v tomto zvyku. Avšak žádný člověk o tom nic netuší. S tímto německým „ty“, které ztělesňuje zcela zvláštní pojem, vstupuje každá duše do svazku, který je schopen přetrvat i po pozemské smrti!

S tímto „ty“ navazují se ihned určitá vlákna od jednoho k druhému, která vůbec nejsou tak neškodná. Vlákna, která mohou duchy udržovat dole, a to i takové, kteří by byli schopni vzestupu. Neboť stává se jen zřídka, že se tím spojí dva duchové, kteří v sobě nesou stejnou zralost ve všech věcech, tedy skutečně duchovně stojí na stejném stupni.

A kde jsou dva nestejní, kteří se spojili, tam bude podle zákonů vyšší **stažen dolů**, avšak nikdy nevystoupí nižší vzhůru! Neboť ve stvoření může jedině vyšší sestoupit do nižších úrovní, nikdy však nemůže duch učinit vzhůru jen jediný krok z místa, kde stojí!

Při dobrovolném užším spojení dvou nestejně zralých duchů **musí** ten vyšší zpět dolů, nebo bude držen druhým, který ve zralosti zůstal zpět a skrze toto pouto na něm visí jako závaží. Ne každý má sílu, aby méně zralého vedl tak, aby mohl dojít k němu vzhůru. Jsou to výjimky, s nimiž nesmí být počítáno. A úplné odloučení po dobrovolném svázání není snadné.

V tom spočívá skutečnost, s jejíž hrůzostrašností pozemský člověk ještě nikdy nepočítal! Lehkomyslně kráčí nad těmito bezednými hlubinami v pozemském bytí a je **v každém případě** bez výjimky brzděn, jakmile poruší zákon! Je často zachycen jako plavec neviditelnými šlahouny rostlin, když se ponoří v místě, které nezná.

Přichází čas, kdy budete osvobozeni od nebezpečí, které si vyžaduje na zemi denně, v každou hodinu mnoho obětí. Osvobození budete skrze vědění! Potom budou jiná i manželství, přátelství a ostatní spojení, která přece v sobě nesou zřetelně jméno „svazek“. Tím budou mezi přáteli ukončeny všechny spory, zmizí nevraživost a neporozumění a všechno bude plné harmonie v následování dodnes nepochopeného zákona.

Až do té doby vám však může být pomoheno jen novým pozemským příkázáním: Buďte obezřetní s důvěrným „ty“! Uposlechnutí chrání vás před velmi mnohým utrpením! Může vám zkrátit duchovní vzestup o tisíciletí! Nezapomeňte na to, i když ničemu z toho dnes nerozumíte. Dávám vám tím nejlepší zbraň k odvrácení popínavých rostlin jemnohmotného druhu!

V hrubohmotnosti potřebujete více příkázání, než je tomu nutné v jemnohmotném světě, v němž se všichni lidští duchové nemohou stýkat jinak než se svou stejnorodostí, i když tato stejnorodost obnáší mnohá odstupnění a tím projevuje i velmi mnohostranné formy.

Ve splnění příkázání budete osvobozeni od těžké nepotřebné zátěže, kterou si lidstvo vždy nově nakládá.

Neberte si při tom žádný příklad z onoho světa, který je

podroben jednodušším zákonům. Také sami obyvatelé onoho světa se musí teprve učit v nové době, která je zaslíbena jako Tisíciletá říše. Nejsou chytřejší než vy sami a vědí jenom to, co je nutné vědět pro jejich úroveň. Bude proto tedy nutné ještě přetrhnout pouto pro spiritisty tam, kde to přináší jen neštěstí vlivem nedorozumění a hloupé domýšlivosti, která již přinesla velké množství falešných výkladů mnohých hodnotných věcí a zavedla nebo zadržela celé masy, které **nyňi** nemohou poznat Pravdu, aby ji radostně přijaly.

Nenechte se však zmást, nýbrž **dbejte** mého přikázání! Je **vám** na zemi ku pomoci a mohli byste již nyní lehce poznat jeho cenu, pokud byste se dívali pozorně kolem sebe! Nemáte snad bez příčiny rušit něco z již stávajícího. Tím byste nedosáhli žádného odloučení. Byl by to pokus o falešné, nezdravé přeformování! Avšak ode dneška v tom máte jednat **jinak**, již ne bezmyšlenkovitě a povrchně. Máte budovat zcela nově. Staré zřízení se samo od sebe.

A když vám ještě řeknu:

„Člověk nemá nikdy žít s někým, koho si nedovede vážit!“, tak máte pro své pozemské bytí **to**, co vám umožní, abyste zůstali prosti karmy. Vezměte tyto principy s sebou na cestu vy všichni, kteří chcete v Pravdě sloužit Grálu! —

Abyste však mohli vystoupit vzhůru, musí být ve vás především touha po čisté, světlé říši Boží! Tato **touha** po ní nese ducha vzhůru! Proto neustále **myslete** na Boha a jeho vůli! Avšak nečiňte si sami o něm žádného obrazu! Musel by být falešný, protože lidský duch nikdy nemůže pojem Boha pochopit. Proto je mu dáno pochopit Boží **vůli**, kterou musí poctivě a v pokoře

hledat. **Najde-li tuto vůli, pak v ní pozná Boha!** To je jediná cesta k Němu!

Člověk se však doposud ještě správným způsobem nesnažil pochopit Boží vůli, nalézt ji, nýbrž vždy jen nadřazoval své **lidské** chtění! To povstalo z něj samotného jakožto ztělesnění lidských přání a pudu sebezáchovy, což není v souladu se samočinným vzhůru směřujícím zachvíváním všech prazákonů stvoření!

Najdete-li tedy cestu k pravé vůli Boží ve stvoření, pak v ní poznáte Boha!